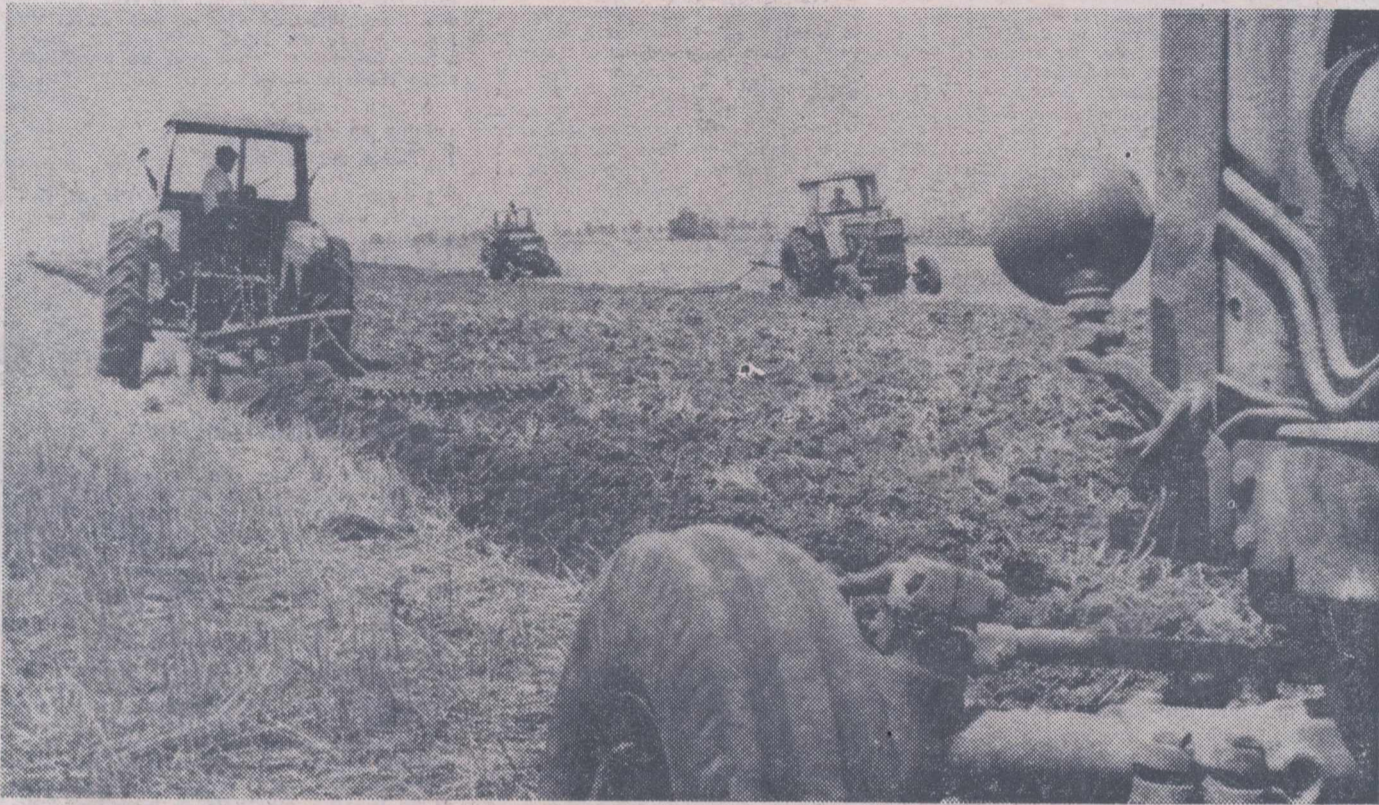

AGRICULTURA

SĂPTĂMÎNAL DE ȘTIINȚĂ ȘI PRACTICĂ DIN AGRICULTURĂ, INDUSTRIA ALIMENTARĂ, SILVICULTURĂ ȘI GOSPODĂRIREA APELOR

O lucrare merită să configureze viitoare recolte agricole: arătura de vară. La C.A.P. Zăbrani, județul Arad, ea se execută imediat ce terenul a fost eliberat de cultura premergătoare.

Foto: C. DUMITRU

Adunările generale ale salariaților

TRIBUNE DE AFIRMARE A ELANULUI CREATOR ȘI A CONȘTIINȚEI SOCIALISTE

În unitățile de stat din agricultură, industrie alimentară, silvicultură și gospodărirea apelor au loc în aceste zile adunări generale ale salariaților — foruri supreme de conducere a activității întreprinderilor. Expresie a dezvoltării și adâncirii democrației socialiste, adunările generale ale salariaților sînt menite să analizeze concret și multilateral problemele majore privind dezvoltarea și modernizarea producției, modul cum se realizează prevederile de plan și angajamentele asumate în întrecerea socialistă pe anul curent, să dezbată sarcinile de plan pe 1972, să descopere și să pună în valoare noi rezerve interne pentru îndeplinirea și depășirea lor.

Peste tot, adunările generale ale salariaților trebuie să examineze, sub semnul autoexigenței, criticii și autocriticii, situația economică-financiară a întreprinderilor pe primul semestru, să desprindă cauzele care au făcut ca în unele sectoare să se obțină realizări sub nivelul stabilit, să contureze măsuri eficiente pentru mobilizarea cât mai completă a posibilităților existente pe plan local de creștere în continuare a producției globale și marfă, a productivității muncii și de reducere mai substanțială a cheltuielilor materiale, a prețului de cost, pentru sporirea aportului fiecărei unități la dezvoltarea și înflorirea economiei naționale.

În spiritul tezelor din programul pentru perfecționarea activității politico-ideologice și cultural-educative, elaborat de tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, adunările generale trebuie să constituie un prilej de afirmare plenară a conștiinței socialiste. Toți salariații, în dubla lor calitate de producători și proprietari colectivi ai mijloacelor de producție, au înalta îndatorire de a participa efectiv — prin propuneri realiste, chibzuite la bunul mers al întreprinderii, la găsirea celor mai eficiente soluții pentru sporirea eficienței economice. În acest scop este necesar ca, peste tot, conducerile întreprinderilor și comiteele sindicatelor, sub îndrumarea organizațiilor de partid, să asigure climatul propice afirmării plene a inițiativei creatoare, pe calea prezentării unor materiale analitice, la obiect, cu nominalizarea răspunderilor, cu toată grija pentru informarea oamenilor asupra modului cum s-au îndeplinit propunerile făcute anterior în adunarea generală a salariaților, sintetizate în planurile de măsuri tehnico-organizatorice, în contractele colective.

Dezvăluirea curajoasă, principală a deficiențelor trebuie să determine ridicarea conștiinței civice a întregii mase de salariați, a responsabilității la toate nivelele, pentru obținerea, în semestrul doi al anului curent și în perspectivă, ritmuri de dezvoltare mai bune, pentru înregistrarea unor realizări de prestigiu în întrecerea socialistă, în cinstea zilei de 23 August — Ziua eliberării României de sub jugul fascist — pentru încheierea primului an al cincinalului cu un bilanț cât mai bogat în roade.

În pagina a 8-a:

Insemnări de la adunarea generală a salariaților
de la U.F.R.M.A.-Codlea

ÎN CALITATE DE PRODUCĂTORI ȘI PROPRIETARI COLECTIVI
AI MIJLOACELOR DE PRODUCȚIE

Programul de dezvoltare a zootehniei maramureșene

CONTRIBUȚIE LA O STRUCTURĂ MODERNĂ A PRODUCȚIEI AGRICOLE

Ing. Nicolae NISTOR

vicepreședinte al Consiliului popular județean,
director general al Direcției generale județene Maramureș
pentru agricultură, industrie alimentară, silvicultură și ape

Județul Maramureș dispune de condiții favorabile pentru a-și aduce un aport substanțial la îndeplinirea vastului program național de dezvoltare a zootehniei și creștere a producției animale. An de an, producția globală zootehnică a înregistrat o creștere tot mai serioasă. La începutul anului 1971, în comparație cu anul 1962, efectivele de animale au crescut cu 16.790 bovine, cu peste 29.000 ovine, 2.500 porcine și 206.000 păsări. Aceste efective asigură o încărcătură de 68 unități vită mare la 100 ha teren agricol, ponderea deținând-o bovinele, specie care ajunge la o densitate de 46,3 capete la 100 ha teren agricol.

Paralel cu sporirea numerică a efectivelor de animale s-a înregistrat și o continuă îmbunătățire a producțiilor medii obținute pe animal, o creștere considerabilă a producției globale care, în prezent, atinge 50,3 la sută din producția globală a agriculturii județului.

Programul județean de dezvoltare a zootehniei și de creștere a producției animale — avînd în vedere cadrul în care a fost întocmit și dezbătut — stabilește cu claritate principiile de orientare a activității viitoare și mobilizează toate forțele materiale și umane de care dispunem pentru înlăturarea tuturor deficiențelor semnalate în acest sector.

În principal, creșterea animalelor se va realiza prin concentrarea și specializarea producției în unități mari, de tip gospodăresc, și în complexe cooperatiste și intercooperatiste.

Planul de dezvoltare a creșterii ani-

mărilor în perioada 1971 — 1975 cuprinde — ca orientare principală — sporirea, în continuare, a efectivelor de bovine și în special a efectivului — matcă. Astfel, față de circa 141.000 de bovine existente în prezent, în anul 1975 efectivul de bovine va înregistra o creștere de 7.000 de capete, ajungînd la 148.100 din care mai bine de 81.000 vaci și juninci. Ca urmare a acestei creșteri, încărcătura de bovine la sută de hectare teren agricol va fi de 50 capete.

Pînă în anul 1975, creșterea vacilor de lapte va fi organizată în ferme specializate în proporție de 32 la sută, iar în sistem gospodăresc — în proporție de 68 la sută, aplicîndu-se și aici măsuri pentru modernizarea procesului de producție. Creșterea producției medii și sporirea efectivelor de vaci va permite ca în 1975 județul nostru să participe la constituirea fondului central de lapte cu 165 la sută mai mult față de anul 1970.

Potrivit prevederilor programului județean de creștere a taurinelor, se va consolida nucleul existent de animale din rasa Bălțată Românească și se va extinde arealul de creștere a Brunel de Maramureș, rasă ale cărei calități morfoproductive și ameliorative corespund pe deplin condițiilor existente în județul nostru.

Tot datorită acestor condiții, a existenței unor întinse suprafețe de pășuni și fînețe, ovinele vor ocupa un loc important în zootehnia maramureșeană. Pînă la sfîrșitul anului 1975, numărul

(Continuare pe pag. a 6-a)

AGRICULTURA
Săptăminal de știință și
practică editat sub egida

BLOC-NOTES

Berarii constănțeni își trăiesc

Avind in vedere condițiile prielnice
existente, cooperatorii și-au propus să
realizeze în acest sezon amănări asemănă-

actualitatea

EFORTURI MAXIME LA CONVERGENTA RECOLTEI DE AZI CU CEA VIITOARE

Intrate mai tirziu in faza optimă de recoltare, culturile de cereale păioase din Țara Bârsei sînt strinse și ele cu cea mai mare grijă. În fotografie: aspect de la recoltarea grîului la cooperativa agricolă Sîmpetru, județul Brașov.

Foto: I. BRAGHEȘ

Cele 100 de hectare cultivate cu sîcică de zahăr constituie pentru cooperativă din Ghircăda, județul Timiș, o sursă considerabilă de venituri. Ele depind însă și de stabilirea judicioasă a momentului de recoltare, după criteriile agrotehnice dar și în raport cu cerințele industriei zahărului. Pentru o primă apreciere a producției și-au dat întâlnire în cîmp Vladimir Vidicu, președintele cooperativei, și brigadierul Gh. Petrea.

Foto: C. DUMITRU

De mai multe zile, centrul de greutate al lucrărilor de recoltare a cerealelor păioase s-a mutat în județele nordice. Și aici, căldurile din ultima vreme au favorizat coacerea și pe alocuri, chiar răscoacerea grînelor. Trebuie făcut deci totul pentru ca să nu se înregistreze nici un fel de pierderi. Pentru a ilustra modul în care acest imperativ al momentului este înțeles de cei în cauză, prezentăm în cele ce urmează aspecte înregistrate de colaboratorii noștri din județele Botoșani și Suceava.

În județul Botoșani

Decalaj între seceriș și treieruș

În cel mai nordic județ al țării, recoltarea cerealelor păioase se apropie de sfîrșit. Pînă la 1 august, cooperativele agricole recoltaseră grîul de pe 87 la sută din suprafața cultivată. Printre cele 62 de cooperative care au încheiat această acțiune, cele mai multe într-o perioadă de numai 7-8 zile, se numără Dumeni, Hlipiceni, Răseni, Bobulești, Ștefănești, Frumusea. Hotărîți să nu piardă nimic din recoltă, cu toate că ploile le-au încurcat multă vreme treburile, membrii acestor unități au folosit secerile, coasele și nu au lipsit nici o zi de la lucru. Practic, în momentul apariției acestor rinduri, grîul se taie de pe ultimele suprafețe.

Dar recoltarea manuală a grîului de pe o suprafață considerabilă pune acum problema executării într-un ritm rapid a celorlalte lucrări care condiționează soarta producției: treierușul. Acțiunea se află în atenția organelor agricole județene. Specialiștii direcției agricole generale, repartizați în cele 25 de consilii intercooperatiste, dau un sprijin concret. Într-o serie de unități, cum sînt cooperativele agricole din Todireni, Ibănești, Răseni, Santa Mare, Românești, Pleșani, s-au treierat peste 80% din grîul recoltat. Este o dovadă că aici, combinele și batozele au lucrat din plin, că mecanizatorii au făcut din ziua-lumină zi plină de lucru. Mecanizatorii ca Vasile Andrei, Adrian Nită, Constantin Slimbu au recoltat și treierat zilnic cîte 16 și chiar 20 tone de grîu.

Situația existentă însă pe județ, caracterizată printr-o serioasă rămînere în urmă a treierușului — efectuat în proporție de numai 50 la sută — denotă o serie de deficiențe. Este vorba, în primul rînd, de faptul că grîul recoltat manual se află în unele locuri încă în cîmp, în snopi. Pînă la 1 august, snopi erau transportați numai de pe 15.600 ha. Această sursă sigură de pierderi poate fi eliminată numai printr-o in-

intensificare a transportului. „Spre acest obiectiv se îndreaptă acum toată atenția noastră — ne-a spus tovarășul director general Liviu Mihailovici. De altfel s-au și luat măsuri ca toate mijloacele de transport ale cooperativei agricole să fie utilizate la transportul în cel mai scurt timp al snopilor de pe arii”. Corelîndu-se acest lucru cu folosirea combinelor disponibile la treieratul staționar, lucrarea va trebui încheiată în cel mai scurt timp.

Atingerea acestui obiectiv depinde însă în mare măsură de modul în care funcționează mijloacele mecanice utilizate. Or, dacă la C.A.P. Copălău, Coșula, Sulița, Drăguseeni etc. s-au înregistrat rămînere în urmă, acest lucru se datorește și utilizării cu randament scăzut a combinelor și batozelor. Prost

la secerat, cosit, adunat snopii și clădit clăile.

Pentru mecanizatorii și țărani cooperatori din Mărișci cîmpul a devenit locul desfășurării unei activități neobosite. Zilele trecute sub îndrumarea inginerului șef al cooperativei Ion Haniștean, toate cele 6 combine recoltau grîul într-o tarla de 20 ha. Prezența specialistului în mijlocul mecanizatorilor, asigurarea din timp cu saci și saltele, alte măsuri luate, au permis ca munca să se desfășoare la un nivel satisfăcător. Concomitent cu combinele, două prese balotau paie pe o tarla vecină unde grîul fusese treierat cu o zi înainte. În urma lor, cu ajutorul unui tractor cu remorcă, se strîngeau baloții.

La cooperativa agricolă din Mil-

iar altele în ceea ce privește legumele — Ialomița, Buzău, Argeș, Vilcea, Neamț, Botoșani, Brașov, există încă mari suprafețe de pe care s-a strîns recolta, dar nu au reintrat în circuitul normal de folosire. Cu nerealizări mai mari la acest capitol se înscriu județele Constanța, Buzău, Teleorman, Timiș, Ilfov, Arad și Iași. În zilele următoare, atenția va trebui îndreptată cu precădere spre îndeplinirea planului de culturi duble și intensificarea ritmului arăturilor de vară pentru pregătirea terenurilor destinate viitoarei recolte de grîu.

Livrarea cerealelor contractate cu statul constituie și ea o problemă actuală. Respectîndu-și obligațiile asumate, cooperativele agricole din județele Timiș, Constanța, Ialomița, Brăila, Dolj, Bihor, Arad, Satu Mare, Vrancea, Buzău, Teleorman și Tulcea au transportat aproape întreaga cantitate prevăzută. Rămînere în urmă se înregistrează însă în toate județele, în cazul mazărei. Intensificarea acțiunii este obligatorie deoarece întîrzierile la treieratul recoltei de mazăre și menținerea ei pe cîmp duce la pierderi cantitative și mai cu seamă la deprecierea calitativă a produsului.

În prezent, întreprinderile de valorificare a cerealelor și plantelor tehnice trebuie să dea o atenție deosebită prelucrării și condiționării semințelor, această ultimă acțiune fiind rămasă în urmă în județele Argeș, Brăila, Buzău, Cluj, Constanța, Dolj, Galați, Ialomița, Ilfov, Teleorman și Timiș. În același timp, trebuie asigurată peste tot livrarea produselor către beneficiari în ritmul stabilit, astfel încît să nu se producă nici stagnări, dar nici aglomerări pe căile de transport, la mări etc.

Prin eforturi susținute pentru intensificarea tuturor acestor acțiuni, prin muncă organizată, oamenii muncii de pe ogoare sînt chemați să realizeze exemplare obiectivele perioadei actuale, condiție a îndeplinirii sarcinilor planului de stat.

PENTRU JUSTIFICAREA RĂMÎNERILOR ÎN URMĂ LA RECOLTAREA PĂIOASELOR NU MAI POT FI INVOCATE MOTIVE OBIECTIVE

reparate și, ca urmare, defectîndu-se zilnic, combinele aparținînd S.M.A. Drohoi, Sulița, Zăicești, Ungureni nu au putut fi folosite la întreaga lor capacitate.

Încheierea în următoarele zile a recoltării și, în același ritm, a treierușului impun deci o organizare exemplară a muncii în fiecare unitate, dar și o preocupare deosebită din partea mecanizatorilor pentru ca tractoarele, combinele, batozele și toate mașinile solicitate, în aceste zile, să funcționeze din plin.

Ion GAVRILĂ

În județul Suceava

O săptămînă decisivă

Pe ogoarele județului Suceava, săptămîna aceasta se caracterizează printr-o mobilizare și concentrare maximă a forțelor mecanice și manuale pentru încheierea în totalitate a strîngerii recoltei de cereale păioase și a treierușului. În cea mai mare parte a unităților agricole, unde starea lanurilor nu permite intrarea combinelor din cauza căderii grîului, sute de oameni lucrează

șăuți, pe circa 300 ha din cele 510 ha cultivate cu grîu, lanurile sînt culcate. Ținînd seama de această situație, inginerul șef, Mircea Wasserman, a dispus recoltarea manuală a acestor parcele pentru a preveni deprecierea producției. Ca urmare, au fost mobilizați la lucru peste 500 de cooperatori, din care 300 coșaci.

La cooperativa agricolă din Bunești, fiecare oră a căpătat dimensiuni nebănuite de mari. Lucrul acesta este demonstrat de faptul că, pînă la începutul săptămîinii, în numai 6 zile s-a recoltat grîul de pe 80% din suprafață, treierîndu-se 36% din cantitatea recoltată. Paralel s-au eliberat de paie și 130 ha, gata să fie arate. Secretarul comunal de partid Ioan Curelaru sublinia că în posturile-cheie acționează cu toată fermitatea comuniștii ca Gh. Huțanu, Zamfira Rusu, I. Chiselită și alții.

Față de astfel de realizări, situația din celelalte unități din cadrul consiliului intercooperatist Bosanci apare cu totul necorespunzătoare; la Liteni, Moara, Bosanci s-a treierat numai 16-18% din grîul recoltat.

O bună organizare a muncii la seceriș, am întîlnit și la brigada a 3-a Soloneț, aparținînd de C.A.P. Todirești. Aici, brigadierul Aurel Grigoreanu repartizase întreaga suprafață cu grîu, din tarlăua Mestecăniș, pe fiecare cooperatură. Printre numeroșii

cooperatori care se aflau la lucru am remarcat și prezența a 40 de pensionari care lucrau cot la cot cu oamenii tineri. Dintre aceștia, amintim pe Viorica Grosu, Ion Țipa, Casandra Criculescu și alții.

În cursul zilei de duminică — zi plină de lucru — pe ogoarele județului au lucrat peste 10.000 mecanizatori, muncitori și școlari. Bilanțul acestei zile însumează recoltarea a aproape 800 ha, treieratul producției de pe mai bine de 900 ha și executarea de arături pe aproape 200 ha.

Din păcate, numărul unităților rămase în urmă este încă destul de mare. La C.A.P. Rădășeni, din cele 540 ha cultivate cu păioase, pînă luni fuseseră recoltate doar 280 ha, grîul fiind treierat doar de pe 83 de ha. La Zamoștea, treierușul nu era executat decît în proporție de 6,5%. Situații asemănătoare sînt la Valea Moldovei, Boroaia, Roșcani, Sasca. Cauza: multe defecțiuni ale combinelor și batozelor aparținînd S.M.A. Ilișești și Siret. Este o situație inadmisibilă dacă se ține seama că vremea, destul de neprielnică cu citva timp în urmă, a oferit mecanizatorilor suficient răgaz pentru a pune parcul de mașini în perfectă stare de funcționare.

În această săptămînă, decisivă pentru soarta recoltei, în fiecare cooperativă se impune o intensă mobilizare a tuturor forțelor de lucru, folosirea din plin a mașinilor existente și o perfectă organizare a muncii pentru ca recolta de grîu a anului acesta să fie strînsă și înmagazinată fără pierderi.

Ing. Gh. ZAHARESCU
Ion BĂNCESCU

— Dă-i zor taică, poate pînă la toamnă termini de repaț combina!

Desen de Nic NICOLAESCU

DIN EXPERIENȚA CULTIVATORILOR DE GRÎU

La C. A. P. Zăvideni

1080 kg/ha peste plan

Producțiile de grâu realizate în ultimii 10 ani de cooperativa noastră au fost destul de scăzute, oscilând între 1500 și 2200 kg/ha. Din analiza cauzelor care au stat la baza acestor recolte a rezultat că nu a fost folosită suficient mecanizarea, că nu s-au utilizat posibilitățile de chimizare pe baze științifice, într-un cuvânt că nu s-au aplicat rigurosi parametrii tehnologiei culturii. Asemenea analize au fost urmate de măsuri concrete. Rezultatul lor s-a văzut anul acesta: *producția medie de grâu, de 3180 kg/ha, depășește cu 1080 kg/ha prevederile planului.*

La obținerea acestui rezultat au contribuit, în primul rând, măsurile luate încă din anul trecut de consiliul de conducere, sub îndrumarea comitetului de partid.

O atenție deosebită s-a dat amplasării. S-au ales, în acest scop, plante ce părăsesc terenul devreme pentru a asigura calitatea lucrărilor solului. În ședința lărgită a consiliului de conducere, la care au participat brigadierii și lucrătorii cu experiență și la care s-a dezbătut problema amplasării s-a stabilit ca 90 de hectare să fie însămânțate după grâu în al doilea an, iar 70 hectare după porumb. Se impunea, în acest sens, luarea celor mai corespunzătoare măsuri pentru ca, imediat după recoltatul grâului pe parcelele unde urma a se însămînța din nou grâu, să se elibereze imediat terenul de paie, după care să se treacă la executarea arăturilor. Lucrarea de bază s-a executat aproape concomitent cu recoltatul, în agregat cu grapa stelată. S-a asigurat, în felul acesta, o arătură de bună calitate, mărunțită, terenul fiind menținut în tot timpul verii fără crustă și buruieni cu ajutorul grapei cu discuri.

Pe suprafața unde grâu urma a se însămînța după porumb, s-a urmărit ca terenul să fie eliberat în cel mult 2-3 zile, concomitent executându-se arătura. S-a avut în vedere ca pînă la însămînțare arătura făcută în porumbiște să aibă timp să se așeze.

Cu 8-10 zile înainte de însămînțare s-a trecut la pregătirea patului germinativ prin discuri repetate în agregat cu grapa reglabilă, după ce în

prealabil au fost aplicate îngrășămintele pe bază de azot — 50% din cantitatea totală. Superfosfatul a fost aplicat sub arătură în parcelele unde grâu a urmat după grâu; suprafețele însămînțate după porumb au beneficiat de acest îngrășămintă cu un an în urmă. Deosebită atenție a fost dată administrării uniforme a îngrășămintelor. Cantitățile au fost stabilite în raport cu însușirile chimice ale solului, cultura premergătoare și rezerva de apă din sol. În medie am folosit 300 kg/ha superfosfat, 150-200 kg/ha azotat de amoniu — la pregătirea terenului și 150-200 kg/ha azotat de amoniu sau uree — în perioada de vegetație.

Semănatul s-a făcut în perioada optimă pentru zona din care facem parte: 20 septembrie — 10 octombrie. S-a avut în vedere ca sămînța folosită — din soiul Bezostaia — să întrunească indici superiori de calitate, fiind admise pentru producție numai sămînțe cu buletin roșu eliberat de laboratorul de controlul sămînțelor. Cu 2-3 zile înainte de însămînțare s-a făcut tratarea cu antimalurice, după regulile tehnice cunoscute.

O lucrare considerată de noi foarte utilă culturii grâului și pe care am aplicat-o cu succes, a fost tăvălugirea întregii suprafețe, fapt ce a condus la așezarea arăturii și fixarea sămînțelor. Stabilirea momentului optim al aplicării îngrășămintelor chimice pe bază de azot, în timpul perioadei de vegetație, a constituit, de asemenea, un factor hotărâtor în creșterea producției de grâu. Experiența anilor trecuți a demonstrat că perioada cea mai potrivită în care se pot aplica aceste îngrășăminte coincide cu momentul în care există un strat de zăpadă de minimum 5 cm, perioadă ce a corespuns anul acesta cu începutul lunii martie, cînd solul era încă înghețat, ceea ce a permis intrarea tractoarelor. Deci, nu este nevoie „să așteptăm topirea zăpezii”. Așa zisele ferestre ale iernii trebuie stabilite de fiecare specialist, în funcția de microclimatul respectiv.

Măsurile mai sus arătate și aplicate de noi în acest an, la care s-au mai adăugat și condițiile climatice propice au favorizat vegetația și depășirea producției. Învățînd din propria experiență și aplicînd cu încredere cuceririle științei vom reuși ca de pe fiecare hectar să obținem producții sporite de la un la an.

Ion POPESCU
inginer șef
la cooperativa agricolă
Zăvideni, județul Vilcea

La C.A.P. — Călăcea

2130 kg/ha PE 560 ha DE PODZOL

Zilele trecute la C.A.P. Călăcea, s-a încheiat recoltarea grâului de pe o suprafață de 560 de hectare situată pe podzol. Această producție medie constituie un record: ea este cea mai mare dintre cele obținute în cei zece ani de existență ai cooperativei.

Incheierea recoltării ne dă prilejul unui bilanț. Care sînt factorii care au făcut posibil acest rezultat? Să-i analizăm pe rînd:

Amplasarea culturii. Cele 560 de hectare cu grâu au avut ca premergătoare următoarele culturi: pe 400 ha — în pentru ulei, pe 160 ha — trifoliene, (100 ha trifoi și 60 ha ghizdei). Alegînd ca premergătoare aceste culturi am avut posibilitatea ca, la 1 septembrie, întreaga suprafață destinată grâului să fie arată.

Fertilizarea. Pe 200 ha au fost încorporate în sol cite 25 de tone de gunoi de grajd la hectar, o dată cu arătura de vară. În toamnă, pe toată suprafața s-au încorporat cite 100 kg/ha de superfosfat și cite 100 kg/ha de azotat de amoniu. Primăvara devreme s-au mai administrat la fiecare hectar cite 150 kg de uree.

Sămînța folosită, din soiul Bezostaia, a avut o înaltă valoare culturală: 97-98 la sută. La semănat a fost tratată cu Criptodin — 2,5, kg/tonă și cu Aldrin 5 kg/tonă.

Semănatul s-a executat în cea mai bună epocă: 25 septembrie — 10 octombrie. Folosînd cite 240 kg de sămînță la hectar am asigurat o densitate de 580-600 boabe germinabile pe m.p.

Mecanizarea culturii este realizată în procent de sută la sută. Secția S.M.A. care ne deservește, dispune de 18 tractoare, 6 semănători S.U. 29 și 10 combine. Mecanizatorii Vasile Goron, Gh. Grozav, Ioan Rus, Vlad Ioan, Ilie Ioan, David Teodor și alții au asigurat executarea la timp a tuturor lucrărilor.

Îngrijirea culturii. Condițiile locale au impus o grijă deosebită pentru evitarea bălțirilor. Încă din toamnă s-au executat șanțuri de scurgere a apei,

ceea ce ne-a permis în primăvară, să înlăturăm total pericolul apelor de stagnare. Un plivit efectuat primăvara devreme și apoi secăritul lotului semincer ne-au asigurat o sămînță curată și de bună calitate.

Recoltarea s-a executat în totalitate cu mijloace mecanice între 5 și 26 iulie, reușind să reducem pierderile la minimum.

Dacă producția medie a fost de 2130 kg/ha, pe anumite suprafețe ea a fost serios depășită. Astfel, pe 40 ha, după în ulei, pe un teren îngrășat cu gunoi de grajd s-au obținut 3450 kg/ha. Cele mai bune rezultate le-a înregistrat brigada de cîmp nr. 4 al cărei șef este Gh. Bocșe: pe întreaga suprafață repartizată, de 110 ha, ea a realizat 2550 kg/ha.

Obținerea acestei recolte, deosebit de mari dacă ne gîndim că producția planificată a fost de 1400 kg/ha și mai ales avînd în vedere condițiile existente, ne-a permis să suplimentăm cantitatea contractată cu statul, cu 70 tone de grâu. Pentru o normă convențională s-a repartizat cantitatea de 3 kg.

Faptul că în unitatea noastră s-a atins acest nivel al producției pe un teren aflat în diferite grade de podzolare constituie încă o dovadă că solul ne oferă rezerve insuficient utilizate pînă acum. Cunoașterea lui mai amănunțită, pe baza unor mai riguroase analize de sol și administrarea îngrășămintelor în mod științific, în raport cu cerințele plantelor, ne va permite în viitor obținerea unor recolte tot mai mari.

Dar producția de grâu a anului este nu numai un succes, ci și o obligație. Ea marchează un nivel pe care va trebui să-l menținem și să-l ridicăm în viitor. De aceea, încă de pe acum ne preocupăm de așezarea bazei recoltei de grâu a anului 1972. Vom cultiva 550 de hectare pe care le vom amplasa, ca și anul acesta, după în pentru ulei — pe 400 ha și după trifoliene — pe 150 ha. Pe terenul repartizat culturii, au fost transportate și urmează să fie încorporate peste 4000 tone de gunoi de grajd. Sămînțele s-au asigurat de pe lotul semincer propriu. Cele 160 tone de sămînțe sînt acum în curs de condiționare, folosînd în acest scop selectorul S.U. 4 care aparține cooperativei noastre. Pe măsura eliberării terenului vom trece cu toate forțele la pregătirea lui în cele mai bune condiții astfel încît să asigurăm și pe această cale obținerea unei recolte sporite de grâu în 1972.

Nicolae BOGLUȚ
ing. șef
la C.A.P. Călăcea,
județul Bihor

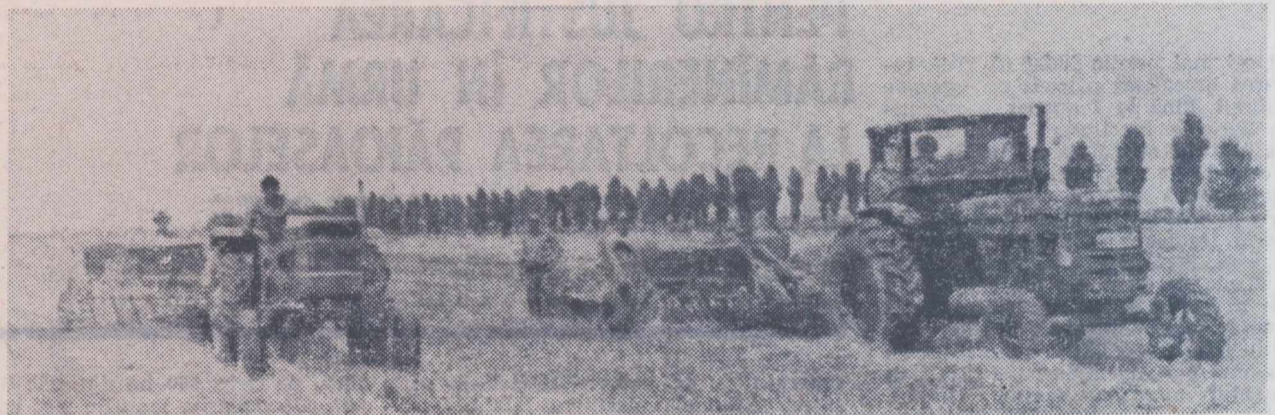
ÎNTRERINDERI AGRICOLE DE STAT! COOPERATIVE AGRICOLE DE PRODUCȚIE!

Unitatea de colectare și transportul paielor pentru industria de celuloză — U.C.T.P.I.C. — achiziționează paie balotate de grâu și secară, la prețuri avantajoase.

U.C.T.P.I.C. apelează la toate întreprinderile agricole de stat, cooperativele agricole și stațiunile pentru mecanizarea agriculturii, să-și respecte sarcinile stabilite prin planurile de producție, astfel încît întreaga cantitate de paie contractată să fie livrată pînă la 31 august a.c.

U.C.T.P.I.C. fiind pregătită pentru preluarea cît mai operativă a întregii cantități de paie contractate pentru industrializare, apelează, de asemenea, ca în această perioadă, toate unitățile agricole socialiste să efectueze, contra-cost, transportul paielor balotate la depozitele cele mai apropiate ale U.C.T.P.I.C. Stocarea temporară a baloților de paie la drumurile accesibile mijloacelor de transport facilitează operațiunile de colectare, contribuind la realizarea acestora la termenele stabilite și la economisirea unui important volum de forță de muncă.

ÎNTRERINDERI AGRICOLE DE STAT ȘI COOPERATIVE AGRICOLE DE PRODUCȚIE, STAȚIUNI PENTRU

MECANIZAREA AGRICULTURII! ACORDAȚI TOT SPRIJINUL ACȚIUNII DE LIVRARE A PAIELOR, MATERIE PRIMĂ DE MARE ÎNSEMNĂTATE PENTRU INDUSTRIA DE CELULOZĂ ȘI HÎRTIE!

Preluarea paielor se face loco-șiră, drum acces-auto, de către centrele unității cu sediile în:

- BUCUREȘTI, Calea Victoriei nr. 91-93
- TIMIȘOARA, str. Rodnei nr. 4
- BRĂILA, str. Saligny nr. 10
- CRAIOVA, str. Severinului nr. 12
- BUZĂU, str. Vulcan nr. 2
- CĂLĂRAȘI, str. Griviței nr. 150
- ALEXANDRIA, str. Libertății nr. 201
- BABADAG, str. Giamiei nr. 7

U.C.T.P.I.C. — unitate specializată în preluarea, depozitarea, conservarea și aprovizionarea ritmică a fabricilor de celuloză, care își desfășoară activitatea, în principal, în zonele din sudul țării, își poate organiza, operativ, baze de preluare oriunde agricultura dispune de resurse de livrare.

Ofertele se primesc pe adresele de mai sus.

O lucrare urgentă

DISTRUGEREA VREJILOR ÎN CULTURILE DE CARTOFI PENTRU SĂMÎNȚĂ

Înteruperea vegetației la culturile de cartof pentru sămînță are ca scop, pe de o parte, împiedicarea migrării virusurilor din partea aeriană la tuberculi, iar pe de altă parte, obținerea unui procent cât mai mare de tuberculi pentru sămînță care să se încadreze în standardul de mărime. Pînă în acest an, lucrarea se efectua prin tratarea culturilor cu produsul Dibutox, pe bază de DNBF, la care era stabilită tehnologia de lucru și remanența în tuberculi. Acest produs însă a fost scos din fabricație, astfel încît unele unități nu mai dispun de cantitățile necesare. Pentru ca lucrarea să se poată totuși executa, pe baza datelor din literatură și a experimentărilor efectuate în ultima perioadă, recomandăm, în afară de Dibutox următoarele produse: Plantox 80, Selinon și sulfat de cupru.

Dibutox. Se vor utiliza toate cantitățile existente în depozitele laboratoarelor județene de protecția plantelor sau la unitățile agricole. În cazul conținutului normal în substanță activă (40%), Dibutoxul se utilizează în concentrație de 2,5—3%, folosind 600—800 litri de soluție la hectar. Deoarece în timpul păstrării, produsul se poate degrada într-o anumită măsură, toate stocurile existente vor fi analizate asupra conținutului în substanță activă și dacă se constată reducerea acesteia, se recomandă majorarea concentrației astfel încît să se ajungă la aceeași cantitate de substanță activă la hectar ca în cazul indicațiilor date pentru produsul normal.

Plantox 80. Este un produs pe bază de fenol și petrosulfon, sintetizat de Combinatul chimic Făgăras, cu un conținut de 80% substanță activă.

Acest produs chimic fiind toxic și inflamabil se vor lua măsuri drastice de protecția muncii, respectîndu-se cu strictețe toate regulile indicate; se va purta echipament de protecție (salopetă, mănuși și cizme de cauciuc, mască), astfel ca produsul să nu vină în contact cu epiderma și să nu fie inhalat.

Deoarece soluția de Plantox atacă obiectele confecționate din bachelită, la stropit se vor folosi mașini cu duze de metal și cu racorduri de cauciuc.

Selinon. Produs pe bază de DNOC cu 40% substanță activă, ce poate fi utilizat la distrugerea vrejilor în soluție de 2,5—3% produs tehnic, folosind 600 l/ha. Pentru prepararea suspensiei, se dizolvă mai întii produsul într-o cantitate mică de apă, prin frecarea de pereții vasului cu o lopățică de lemn și apoi se toarnă în restul apei, agitîndu-se continuu. Se indică aceleași măsuri de protecție ca în cazul substanțelor prezentate anterior.

Toate produsele prezentate mai sus se vor utiliza numai pentru culturile de cartof pentru sămînță din zonele închise.

Sulfatul de cupru. Poate fi, de asemenea, întrebunțat în distrugerea vrejilor, fiind indicat în mod deosebit pentru culturile care prezintă atac puternic de mană în plină evoluție, în vederea prevenirii contaminării tuberculilor.

Pentru culturile din zonele închise, la care vreji nu au fost în prealabil distruși mecanic, se recomandă utilizarea a 600 l/ha soluție de 5% sulfat de cupru (30 kg de CuSO₄ la hectar), iar în cazul distrugerii mecanice, 400 litri de soluție, în concentrație de 4,5% (18 kg/ha CuSO₄).

Pentru culturile de sămînță din afara zonelor închise, cit și pentru cele

de consum cu atac puternic de mană, vegetația poate fi înteruptă prin tratarea acestora cu 600 l/ha soluție de 2,5—3% sulfat de cupru (15—18 kg/ha CuSO₄).

Pentru o bună reușită a tratamentelor de distrugere a vrejilor, acestea trebuie efectuate pe timp frumos, urmărindu-se realizarea unei pulverizări cât mai fine, care atrage după sine o umectare uniformă și bună a frunze-

CUNOAȘTEȚI PESTICIDELE ?

Dacă aplicarea pesticidelor în cursul vegetației se impune cu necesitate în combaterea unor boli sau dăunători, nu trebuie neglijată însă nici influența acestora asupra consumatorilor. Majoritatea preparatelor — insecticide, acaricide, fungicide — sint toxice pentru om. Aplicarea lor necesită, deci, o atenție deosebită, în special în legumicultură, pomicultură și viticultură. Fiecare din aceste preparate are o doză letală (DL 50) specifică și un timp de pauză — perioada de la aplicarea tratamentului și pînă la recoltare — de care trebuie să se țină neapărat seama. De asemenea, o mare importanță are și cunoașterea substanței active a pesticidului respectiv, deoarece denumirile comerciale sînt foarte variate și se schimbă an de an.

Denumirea preparatului	Substanța activă	DL 50 mg/kg	Timpul de pauză (zile)		
			legumicultură	pomicultură	viticultură
Aldrin	aldrin	40	Nu se recomandă		
Detox	DDT	200	30	42	30
Lindtox	lindan	600	21	30	30
Sevin	carbaril	600	7	7	7
Metasistix	demeton	5	21	21	21
Basudin	diazinon	250	10	10	10
Nogos	DDVP	50	7	7	7
Fosfolox R Bi 50 Rogor	dimetoat	350	21	21	21
Fosfolox E	etion	210	Nu	28	28
Carbetox	malation	800	10	10	10
Ecatox Nourition Follition	parathion	6	14	14	14
Dipterex	triclorfon	1 000	7	10	10
Bromofos	bromofos	3 750	4	4	4
Tedion	tetradifon	1 500	14	14	14
Toxafen	toxafen	375	Nu	30	30
Acricid	binapacril	165	Nu	21	21
Kelthian	dicofol	684	14	14	14
Orthocid	captan	1 500	6	3	3
Maneb	maneb	4 000	7	3	7
Morestan	chinon-metionat	2 000	14	14	14
Euparen	diclofluamid	2 500	Nu	7	14
Dodin	dodin	1 000	Nu	10	Nu
Dithan M45	mancozeb	1 000	3	7	7
Ferbat	fermat	4 000	3	7	7
Perozin Aspor	zineb	5 200	3	7	7
Zemuri cuprice	fără	fără	2	2	2
Preparate cu sulf	fără	fără	fără timp de pauză	fără timp de pauză	fără timp de pauză
Turingin	Bacillus turingiensis	fără	fără timp de pauză	fără timp de pauză	fără timp de pauză

Notă : Nu = nu se recomandă

lor. Atunsi cînd un singur tratament se dovedește insuficient, fie din cauza condițiilor climatice nefavorabile sau a foliajului prea bogat, cit și în cazul relăsării plantelor, este indicată repetarea lucrării.

În condițiile acestui an, ca urmare a creșterii luxuriante a vrejilor, este deosebit de important ca la culturile cu masă foliară bogată să se efectueze, în primul rînd, o distrugere mecanică a vrejilor, urmată de tratamentul chimic cu un defoliant, doza de lichid reducîndu-se în acest caz la 400 l/ha, ceea ce în cazul Plantoxului 80, înseamnă 48 kg produs tehnic la hectar.

Majoritatea substanțelor indicate fiind toxice pentru om și animale, se impune o bună instruire a întregului personal ce participă la această lucrare, asigurarea echipamentului de protecție necesar și o supraveghere permanentă asupra respectării normelor de igienă și protecție a muncii.

Ing. N. COJOCARU
Institutul de cercetări pentru cultura cartofului și sfecele de zahăr — Brașov

Nu de puține ori, producătorii aplică tratamentele numai cu cîteva zile înainte de recoltare, fără a cunoaște aceste elemente și fără a se gîndi la consecințele care pot avea astfel loc. Intoxicațiile pot fi acute, manifestîndu-se în scurt timp de la ingerarea produselor tratate sau cronice.

Sîntem în momentul cînd se recoltează numeroase legume și fructe, dar și cînd se mai aplică tratamente chimice pentru combaterea în special a unor dăunători. Pentru cunoașterea acestor elemente, prezentăm principalele preparate pesticide folosite în producție și caracteristicile de care trebuie să se țină seama la folosirea lor.

Al. V. ALEXANDRI
I.C.L.F. — Vidra

AGENDĂ VETERINARĂ

Balotarea nutrețurilor fibroase și pericardita traumatică

Dacă la ora actuală există produse biologice de prevenire și combatere a bolilor infecto-contagioase, iar maladiile interne se pot diagnostica și trata corespunzător, mai există totuși bofi care determină anual procente ridicate de sacrificări de necesitate și mortalități la animale. Un exemplu caracteristic în această privință este pericardita traumatică.

Mai de mult, această boală era semnalată foarte rar. Astăzi, datorită balotării finului și paielor folosite în hrana taurinelor, procentul de îmbolnăviri sau pierderi este din ce în ce mai ridicat. Date statistice demonstrează că, paralel cu balotarea paielor și finului cu sîrmă a crescut în ritm accentuat și pericardita traumatică în fermele de taurine. Prin sacrificarea taurinelor în stare de întrecere slabă, situație ce duce la obținerea unei carni de calitate inferioară, precum și prin confiscarea parțială sau totală a carni se produc pagube mari economiei naționale.

Din datele existente în registrul de consultații al Stațiunii Palas, se constată că numărul de taurine sacrificate — ca urmare a pericarditei traumatice — a crescut progresiv, o dată cu balotarea fibroaselor și administrarea lor în hrană. De exemplu dacă în anii 1956—1960, cînd paietele au fost folosite în consum și ca asternut sub formă de vrac, sacrificările datorită pericarditei au fost de 0.1 la sută în anii 1961—1964, cînd paietele au fost folosite sub formă balotată, procentul a crescut la 1.4 la sută. Incidența maladiilor în fermele de taurine este și mai mare, o dată cu administrarea în hrană și a finurilor balotate. Astfel, în anul 1965 incidența cazurilor de pericardită a fost de 1.5 la sută, în 1966 — 1.7 la sută, în 1967 — 1.8 la sută, în 1968 — 1.93 la sută, în 1969 — 2 la sută, iar în 1970 — 2.15 la sută.

Ca urmare a administrării finurilor și paielor tocate în amestec cu concentratele, procentul de pericardită traumatică a crescut și mai mult deoarece tocarea fibroaselor balotate ușurează fărîmirea sîrmei în bucăți mai mici și deci mai ușor de introdus în rumen de către taurine. În afară de aceasta, balotarea paielor și finului cu sîrmă mai ridică o problemă: împrăștierea sîrmelor în jurul adăposturilor, padocurilor și pericolul de accidentare a animalelor și oamenilor.

Și mai îngrijorătoare este aruncarea sîrmelor în platformele de bălegar și transportarea lor pe terenul agricol. Sîrmele dușe pe cîmp cu bălegarul infundă și blochează semănătorile determinînd, de multe ori, greșuri, denșitate necorespunzătoare a plantelor etc.

De departe de noi gîndul de a încerca o pledoarie împotriva unei metode înaintate, de randament, verificată, sub aspectul eficienței, și în țară și peste hotare. Ca specialiști însă, în condițiile create, avem datoria să atragem atenția asupra atenției cu care trebuie să se lucreze, pentru a se evita pierderi destul de însemnate. Într-un viitor mai mult sau mai puțin îndepărtat, va fi posibilă poate balotarea paielor și finului cu sfoară sau material plastic, cu prese de balotat care să producă baloți mai mici, mai ușor de manipulat.

Pînă la rezolvarea acestei probleme, se înțelege, trebuie să luăm măsuri severe, instruirea tinerilor oameni în legătură cu strîngerea sîrmelor după administrarea paielor sau a finului, depozitarea lor într-un loc comun și predarea la E.C.A. Atunci cînd fibroasele balotate se administrează tocate, se recomandă instalarea de magneți pentru colectarea sîrmelor, în vederea prevenirii accidentelor de pericardită traumatică.

Sugerăm pe această cale Institutului de cercetări pentru mecanizarea agriculturii să ia în studiu problema balotării nutrețurilor fibroase și cu alte materiale, în afara sîrmei.

Dr. Dumitru PETCU

Industrie alimentară

PERSPECTIVELE PISCICULTURII ȘI ALE INDUSTRIEI PISCICOLE

Convorbire cu tovarășul inginer Vasile STOENESCU, director general al Centralei peștelui

Peștele — aliment complet, valoros, bogat în proteine, ușor digerabil — se înscrie ca un component important într-o alimentație rațională. În stare proaspătă, refrigerată sau congelată (în brichete) sau sub formă prelucrată (de coonserve sterilizate, semiconserve sau semipreparate) peștele este din plin solicitat de consumatori. Evoluția principalelor grupe de sortimente, a consumului înregistrează o linie ascendentă.

— Ce perspective sînt de dezvoltare mai rapidă a producției de pește și de industrializare a acesteia?

— În actualul cincinal — ne spune Ing. Vasile Stoenscu, director general al Centralei peștelui — potrivit studiului aprobat de conducerea de partid și de stat, producția de pește va spori în 1975, față de realizările anului trecut, de peste 6 ori; la conserve produse de unitățile din centrala noastră, creșterea va fi de circa 45 la sută; în ceea ce privește semiconservele și semipreparatele, sporul va fi, de asemenea, de 5 ori mai mare decît în 1970. Mărirea simțitoare a producției de pește și a produselor piscicole va influența pozitiv creșterea consumului pe cap de locuitor.

— Ce măsuri se au în vedere pentru atingerea acestor nivele?

— Căile de creștere a producției piscicole sînt următoarele: intensificarea pescuitului oceanic, extinderea crescătoriiilor de pește și dezvoltarea

pescuitului în bălțile naturale. La pescuitul oceanic, sporul de producție se va atinge prin mărirea numărului de nave trauler, prin creșterea perioadei active a navelor de pescuit, pe calea dotării flotei cu nave frigorifice de transport, prin folosirea mai eficientă a navelor, pe baza îmbunătățirii și adoptării de noi unelte de pescuit, prin extinderea pescuitului în noi zone, prin ridicarea competenței profesionale a echipajelor traulerelor.

În ceea ce privește producția de pește în ape dulci, sporul de producție se va realiza pe baza dezvoltării crescătoriiilor piscicole, prin lucrări de modernizare și prin crearea unor noi capacități de producție pe terenuri impropii agriculturii, în Lunca Dunării, Lunca Prutului și în Bărăgan (bălți și terenuri sărăturoase). Amplasarea crescătoriiilor piscicole se va face în toate județele care au terenuri pretabile la amenajări. Județele Constanța, Tulcea, Galați, Brăila, Ialomița, Dolj, Bihor și Iași vor realiza, în 1975, circa 80 la sută din producția totală de pește de apă dulce.

Se va extinde concomitent, creșterea peștelui în amestec de specii (crap și pești fitofagi) pentru mai buna valorificare a bazei trofice naturale din unitățile amenajate și se va îmbunătăți tehnologia de reproducție și selecție piscicolă, asigurîndu-se astfel o aprovizionare mai lesnicioasă și economică a

populației cu pește proaspăt și cu pește viu.

Creșterea intensivă a peștelui va face posibilă aplicarea unui grad mai înalt de mecanizare a lucrărilor care reclamă un volum sporit de muncă cum sînt: prepararea și distribuirea furajelor, a îngrășămintelor, combaterea vegetației, pescuitul etc. Astfel, se vor ridica randamentele pe hectaar la 1500—2000 kg pește de crescătorie. Practic, creșterea producției de pește în unitățile din centrală, în 1975, față de anul trecut, va fi de 1,6 ori. Aproximativ 30 la sută din producția de crap de crescătorie va fi livrată în stare vie.

— În ce măsură va spori producția de pește prelucrat sub diferite forme?

— În cincinalul actual se va ridica gradul de preparare și de industrializare a peștelui. Se vor asigura cantități sporite de pește oceanic congelat (respectiv fileuri, decapitat-ecviserat etc.), semiconserve de pește, conserve din pește oceanic, făină de pește și ulei de pește. Pe linia diversificării producției se va accentua tendința de prelucrare a peștelui — în special cel oceanic — sub formă de semipreparate, semiconserve sau produse culinare într-o gamă variată. Aproximativ 40 la sută din producția de semipreparate și produse culinare vor fi preambalate, ca ambalaje folosindu-se, într-o proporție sporită, materiale plastice (folii contractabile, hîrtie cașerată cu plastic, aluminiu cașerat cu plastic etc.).

În baza studiului aprobat, va spori continuu numărul noilor produse asimilate sau reproiectate. La grupele conserve de pește, semi-conserve și produse culinare, marinate calde, marinade reci, aspiciuri și piftii, sărate de pește, creme de salate de icre și lapți, icre sărate din pește oceanic și pastă de pește sînt prevăzute să se realizeze, în total, 65 sortimente, la care se adaugă circa 10 sortimente de preparate culinare preambalate.

— Pentru atingerea nivelelor cantitative și calitative stabilite a se realiza în acest cincinal și în perspectivă e nevoie de un sprijin substanțial din partea cercetării științifice. Care sînt domeniile, problemele ce se cer soluționate?

— Evident, alături de investițiile ce se vor aloca, de perfecționarea măsurii-

lor tehnico-organizatorice este imperios necesară stabilirea și înlăptuirea unui program bine orientat de cercetări. Problemele mai importante, la care se aşteaptă rezolvări corespunzătoare sînt: stabilirea potențialului piscicol pe bazine hidrografice; elaborarea programelor de dezvoltare a pisciculturii în corelare cu planurile de gospodărire a apelor; punerea în valoare, prin piscicultură, a bazinilor de acumulare; stabilirea și îmbunătățirea procedurilor de reproducere artificială, naturală sau dirijată, pentru peștii autohtoni folosiți în cultură și introducerea metodelor de selecție; îmbunătățirea condițiilor de creștere și reproducere la peștii aclimatizați fito și planctonofagi și aclimatizarea de noi specii; îmbunătățirea rețetelor de combinare și distribuire a furajelor, precum și îmbunătățirea calității furajelor granulate; dezvoltarea cercetărilor hidrochimice și hidrobiologice pentru îmbunătățirea condițiilor de mediu, a hranei naturale, pentru creșterea productivității prin îngrășămintele și cultura de organisme și pentru stabilirea normelor de igienă în exploatarea piscicole intensive; mecanizarea și folosirea materialelor sintetice pentru îmbunătățirea tehnicii de pescuit; cooperarea în producție, în domeniul pisciculturii cu cooperativele agricole.

În legătură cu pescuitul oceanic sînt, de asemenea, de rezolvat multe probleme, cum sînt: cercetarea rezervelor la speciile principale de pești și prognozarea producției pe sezoane și zone de pescuit; perfecționarea pescuitului cu traulul; mecanizarea proceselor de prelucrare a peștelui la bordul navelor; perfecționarea procesului de industrializare a peștelui și de îmbunătățire a calității produselor pentru a le spori competitivitatea; realizarea și introducerea de noi ambalaje moderne, atractive pentru cumpărători etc.

— O ultimă întrebare. Care va fi creșterea consumului de pește pe cap de locuitor în 1975?

— Producția totală de pește (deci nu numai din unitățile pendinte de centrala noastră) va permite să se asigure, la sfîrșitul cincinalului, 10,3 kg pește pe cap de locuitor, față de 4,7 kg pește în 1970. Deci, o creștere de peste 100 la sută!

S. VASILESCU

„BRIGADA DE CREAȚIE“ de la Fabrica de produse zaharoase-București

O seamă de probleme tehnologice păreau că nu vor fi rezolvate vreodată. De unde să iei o pompă nouă de dozare a ciocolatei cînd nimeni nu produce așa ceva în țară, iar în străinătate nici un furnizor nu o vinde decît o dată cu întreaga linie tehnologică?

O asemenea pompă, la prima vedere de pușină importantă, făcea, în cazul unei defecțiuni grave, ca întreaga fabrică de ciocolată să se oprească.

Dar cite asemenea chestiuni nu se ridică într-o fabrică mare de produse zaharoase în care se produc peste 400 de sortimente și unde se mai consumă încă un mare volum de muncă manuală? Cite faze în procesul tehnologic nu se pot mecaniza? Bunoară, halva se prepară manual. Cîtă muncă la frămîntat! Dar nimeni nu produce o mașină de fabricat halva! Care-i uzina care execută un asemenea unicat? Cîtă bătaie de cap, apoi cu piesele de schimb!

Ani la rînd, confecționarea unor utilaje și a pieselor de schimb necesare a fost o problemă la Fabrica de produse zaharoase „București“.

S-a discutat și în comitetul de partid această situație. Comuniștii au ajuns la o concluzie, singura posibilă: să realizăm totul cu forțe proprii. „Avem și noi specialiști, avem în fabrică meseriași excelenți, de ce trebuie să ne rugăm de alții să ne scoată din necazuri?“

Inginerul Anatolie Pirlic, șeful serviciului mecanic-șef, a primit ca sarcină de partid organizarea unui compartiment de autoutilare.

Mulți erau sceptici și zimbeau îngăduitori. Inginerul Pirlic — un om harnic, cu o vastă practică profesională, bun tehnolog și organizator — s-a apucat cu nădejde de muncă. Simțea răspunderea ce i s-a pus pe umeri. S-apoi era și un examen de capacitate profesională pe care-l dădea acum, după douăzeci de ani de inginerie. Asta se întîmpla cu aproape un an în urmă. A organizat mai întii un birou de proiectare, angajînd un om capabil și cu minte iscoditoare, pe inginerul Vasile Sandu, care avea să fie îndeaproape ajutat de tehniciana Stela Pintilie. S-a dus apoi la un alt comunist, la maestrul Alexandru Mihai și după o atentă chibzuială au ales o echipă de muncitori de prima mîină, harnici și inimosi — Gh. Casapu, Constantin Ene și alții, la fel de pasionați creatori. Așa a luat ființă în fabrică „brigada de creație“, — cum i-a spus în glumă cineva la început și căreia i se acordă acum toată prețuirea. O mină de ingineri, maiștri și muncitori au oferit colectivului din care făceau parte, inteligența și puterea lor de creație.

La început, brigada a construit citeva utilaje, care nu puteau fi procurate în țară: mai multe fondantiere (pentru liniile de fabricat bomboane fondante), un temperatur, un tel mecanic, o pompă de dozat ciocolata etc. Sînt utilaje-cheie a căror defectare sau lipsă provoacă oprirea unor linii tehnologice de mare randament. Creatorii au căpătat încredere în forțele lor. Conducerea fabricii le-a asigurat toate condițiile necesare extinderii acțiunii de autoutilare.

Pasul următor a tăiat răsuflarea multora. Brigada de creație s-a apucat de construirea unei linii pentru mecanizarea fabricării halvalei, problemă tehnologică atacată pentru prima oară în țară la noi. O idee mai veche a ing. Gh. Niculescu a început astfel să prindă viață. Alte zile și chiar nopți de frămîntări și căutări, mai întii la proiectarea, apoi la execuția acestei linii, care în curînd va intra în producție.

„Reușita va fi totală — ne spune ing. Pirlic. Întreaga linie, de la cel mai mic șurub pînă la cele mai complexe dispozitive, a fost făcută în fabrica noastră. Nici nu vă dați seama ce pasiuni și elanuri provoacă succesele noastre în autoutilare. Ni se alătură mereu alți și alți ingineri și muncitori. Tot mai mulți oameni de la noi gîdesc altfel acum, la locul de muncă. Cînd au un necaz, nu se mai lamentează, ci spun: ia să vedem cum putem noi să-l înlăturăm?“

Avem un vast program de autoutilare a fabricii, cu obiective concrete, prevăzute a se realiza etapizat. Proiectăm acum o nouă linie de preparare a halvalei, cu o capacitate dublă față de prima. Ne-am concentrat atenția spre acele operațiuni care necesită un mare volum de muncă manuală. Vom construi o instalație de degresat și spălat borcanele de șerbet, a cărei proiectare reunește munca și altor ingineri care ni s-au alăturat —

Fluieraru, Ciochină, Petrescu — apoi o instalație pentru asigurarea microclimatului necesar pentru fabricarea caramello, o mașină de tăiat staniol, o alta pentru turnat rahat și o

ca de autoutilare să se ocupe din ce în ce mai mulți oameni de la noi. Începînd din acest an executăm piesele de schimb ce ne sînt necesare, chiar în atelierul nostru mecanic, în

Ing. Anatolie PIRLIC

Alexandru MIHAI, maistru

Constantin ENE, mecanic

Gheorghe CASAPU, mecanic

alta pentru tăiatul acestui produs, o instalație de spart nuci și numeroase alte dispozitive sau utilaje care vor mecaniza tot mai multe operațiuni din procesul tehnologic, vor spori considerabil productivitatea muncii, vor reduce prețul de cost.

Pot spune că acum s-a ajuns

valoare de peste 200 000 lei — cu mult mai ieftin decît dacă ni le confecționau alte uzine“. Fapte pilduitoare, demne de toată lauda, ale unor oameni care își pun din plin în valoare inteligența, puterea creatoare, în slujba promovării noului.

Ion PREDA

MAI MULTĂ ATENȚIE EXPLOATĂRII MARILOR SISTEME DE IRIGAȚII!

● Ce spun datele statistice ● Rezultatele de până acum indică o insuficiență folosire a utilajelor și a forței de muncă ● Citeva măsuri actuale

Potrivit Programului național adoptat de Plenara C.C. al P.C.R. din martie 1970, lucrările de îmbunătățiri funciare, inclusiv irigațiile, vor cunoaște, în actualul cincinal, o amploare fără precedent. În acest scop, statul nostru a alocat și va aloca importante fonduri bănești, forțele fiind dirijate cu precădere spre crearea unor sisteme cu o înaltă tehnicitate, capabile să fie exploatate cât mai economic.

Un rol din ce în ce mai important în sporirea producției agricole îl joacă astăzi irigațiile. Datorită eforturilor deosebite depuse în prima perioadă a anului în curs, până la jumătatea lunii iulie unitățile C.E.I.L.I.F.G.A. au luat în administrare o suprafață de aproape 400 000 hectare amenajate pentru irigații. Merită menționat, în legătură cu aceasta, faptul că măsurile organizatorice menite să ducă la o mai bună folosire și întreținere a sistemelor de îmbunătățiri funciare, crearea întreprinderilor din subordinea centralei, au început să-și arate roadele. Față de anii anteriori, se constată, aproape în toate sistemele, mai multă preocupare pentru utilizarea chibzuită la irigații atât a instalațiilor și utilajelor cât și a forței de muncă. Privit însă, în ansamblu, modul cum sînt exploatate amenajările de irigații nu poate să mulțumească. Să recurgem la câteva date statistice. Pînă la jumătatea lunii iulie a.c. întreprinderile agricole de stat aplicaseră prima udare pe 81 381 ha (reprezentînd 54,7% față de suprafața planificată), iar udarea a doua — pe 34 773 ha (23,7%). În cooperatiunile agricole, lucrările respective fuseseră executate pe 70 715 ha, adică 31,1% din plan (udarea I) și pe 23 548 ha, adică 10,4% (udarea a II-a). Numai în coope-

rativale agricole, în perioada de la 1—15 iulie, față de 140 000 ha care puteau fi irigate în marile sisteme, s-au aplicat udări numai pe 71 952 ha.

S-ar putea crede că motivul principal al rămîinerii în urmă cu planul de irigații se datorează exclusiv timpului din această vară capricioasă. Lucrurile nu stau așa deoarece în unele zone ale țării s-a simțit nevoia udărilor, aplicate în mod științific, pe baza buletinelor de avertizare elaborate săptămînal de la centrele de prognoză ale sistemelor. Dar nici aici, unde plantele au avut nevoie de apă nu s-au depus toate eforturile pentru exploatarea integrală a amenajărilor.

Cauzele acestei stări de lucruri sînt mult mai complexe. Una dintre ele, și nu cea mai lipsită de importanță, este punerea în funcțiune cu întârziere a suprafețelor rămase din anul 1970 și necesitatea unor remedieri de amploare la rețeaua comună și interioară de aducțiune, astfel de cazuri întîlnindu-se mai frecvent în sistemele Mircea Vodă—Constanța, Pietroiu—Ștefan cel Mare, Calafat—Băilești și altele. Pe de altă parte, s-a constatat că unele suprafețe amenajate pentru irigarea prin brazde n-au putut fi udate în bune condiții din cauza proastei nivelări a terenului, fiind necesare multe brațe de muncă pentru conducerea apei la plante.

Să vedem însă și „reversul“ medaliei; sînt beneficiarii — I.A.S. și cooperative de producție — care, deși dispun de utilaje și forță de muncă, nu-și organizează astfel activitatea încît toate mijloacele să fie folosite timp de 20 de ore pe zi, ceea ce duce, fără îndoială, la neutilizarea sistemului respectiv la capacitatea proiectată. Mai mult, anu-

mite I.A.S. — printre care cele din Baraça (județul Arad), Brebeni (Olt), Mînăstirea și Giurgiu (Ilfov) și altele — nu participă cu regularitate la întîlnirile cu beneficiarii ce au loc în fiecare vineri la sediul sistemelor.

Într-o serie de unități, cum sînt cooperativele agricole Munteni și Movileni (județul Galați), Traianu (Olt), Urzicuța, Catane, Bistreț (Dolj) și altele au lipsit carburanții și lubrifianții. Pe de altă parte, într-o serie de cooperative agricole, o parte din agregatele de aspersiune sînt defecte sau funcționează cu mari întreruperi. Utilizarea incompletă a utilajelor și instalațiilor de irigații se datorează și lipsei unor piese de schimb în bazele de aprovizionare; astfel de defecțiuni au fost întîlnite la cooperativele agricole Scărișoara și Jieni (județul Olt) unde 10 agregate de aspersiune n-au funcționat deloc în această campanie și la alte unități. Se poate vorbi și de unele deficiențe de altă natură: lipsa brațelor de muncă necesare mutării aripilor de aspersiune (I.A.S. Galați și Giurgiu), folosirea incompletă a timpului de lucru, neasigurarea motopompiștilor în cooperativele agricole etc.

Ținînd seama de eforturile deosebite pe care statul nostru le face pentru extinderea irigațiilor se impune mai multă atenție față de exploatarea sistemelor amenajate. Ce măsuri trebuie luate, în perioada următoare, în acest scop?

„Potrivit avertizărilor date de cen-

Unele particularități agrometeorologice ale anului 1971

Pînă la data actuală, anul 1971 a continuat într-o anumită măsură seria anilor ploioși, începută în a doua jumătate a anului 1968.

Încă din toamna anului 1970, regimul hidrotermic din aer și sol a fost mai apropiat de cerințele culturilor. Deficitul de umiditate în patul germinativ a afectat areale restrinse (sud-vestul țării) și a fost de scurtă durată. Iarna a fost caldă și moderată în precipitații.

La desprîmăvărare, rezervele de apă în sol erau mai apropiate de limitele optime și zonele de exces, mai restrinse decît în primăverile anterioare. În a doua jumătate a lunii martie și în cursul lunii aprilie, timpul a fost în general prielnic lucrărilor agricole.

Solurile au fost mai afinate decît în anii trecuți (datorită absenței stratului gros și persistent de zăpadă, în zonele agricole), fapt care a ușurat lucrările de pregătire a patului germinativ și de însămîntare a culturilor de primăvară. În aprilie, pierderile de apă prin evaporare au fost mai intense decît aportul din precipitații și aceasta mai accentuat în Transilvania.

Începînd din luna mai s-au produs schimbări esențiale în evoluția vremii, intervalele cu precipitații neobișnuit de abundente alternînd cu perioade însorite și relativ călduroase. În zonele transcarpatice și în Cîmpia Moldovei au căzut cantități cuprinse între 50—80 mm, care au ameliorat starea de umiditate a solului în sud-estul țării însă, și mai ales în partea centrală și nordică a Munteniei, cantitățile de apă căzute în cursul lunii mai au fost excepțional de mari, ele oscilînd între 200—300 mm.

Pe solurile drenate, condițiile de vegetație ale plantelor s-au menținut favorabile. În partea de nord a Munteniei însă, mai ales în bazinele mijlocii ale Argeșului, Ialomiței și Buzăului (partea de nord a județului Ilfov și Ialomița și zonele joase din județul Dimbovița, Prahova și Buzău) s-au produs frecvente excese de umiditate și băltiri care au stînjinit vegetația, determinînd chiar compromiterea culturilor pe anumite suprafețe.

Este interesant de reținut faptul că în anul 1971, arealul cu precipitații excepționale a fost situat în sud-estul țării, în zone

care de obicei sînt secesive, caracterizate în general prin soluri cernoziomice, profunde, cu o rezistență mai mare la excesul de umiditate. În aceste condiții, ploile din mai 1971, au daunat mai puțin agriculturii decît cele din mai 1970, care au căzut în zone diferite de sol și relief, determinînd inundații și băltiri de mari proporții. Pe de altă parte, în mai 1971, intervalele ploioase au alternat cu perioade lungi călduroase și însorite (temperaturile maxime au oscilat frecvent între 24°—39° în majoritatea zonelor agricole), fapt care a ameliorat regimul hidrotermic din aer și sol.

În cursul lunii iunie, arealul ploilor abundente s-a deplasat în zonele transcarpatice și în nordul Moldovei, unde anterior precipitațiile fuseseră moderate sau apropiate de limitele normale. În sud-estul țării, evaporatia a fost puternică, iar precipitațiile moderate (20—50 mm), ceea ce a permis o drenare a solurilor, o îmbunătățire a regimului de aerisire și a condițiilor de vegetație ale plantelor.

La culturile de toamnă, în ansamblu pe țară, s-au produs frecvente căderi de plante, datorită furtunilor și ploilor torențiale care au îngreunat recoltarea, dar n-au diminuat sensibilitatea recoltei. Procesul de formare și maturizare a boabelor s-a desfășurat în general în condiții prielnice de temperatură și umiditate. Cu totul local, unde plantele au căzut de timpuriu s-au au fost afectate de agenți patogeni, s-a produs și șistăvirea boabelor.

În cursul lunii iulie, temperaturile au fost moderate, exceptînd ultimele zile cînd valorile maxime au oscilat între 28°—36°. Arealul ploilor excedentare (80—150 mm) a cuprins jumătatea de est a țării (exceptînd Dobrogea). În aceste zone, ploile au stînjinit lucrările de recoltare a păioaselor, în schimb au favorizat culturile aflate în vegetație. S-au îmbunătățit, totodată, condițiile pentru culturile duble. În cea mai mare parte a Transilvaniei, precipitațiile lunii iulie au fost apropiate de limitele normale (60—70 mm).

Deosebit de slabe au fost precipitațiile în zonele de șes din Banat și Oltenia (25—50 mm). Aici au predominat intervalele de secetă. Condițiile pentru recoltarea cerealelor de toamnă au fost deosebit de favorabile, compa-

rativ cu restul zonelor, însă culturile aflate în vegetație au fost stînjinite în dezvoltare, datorită deficitului de umiditate din sol. La porumb s-a semnat, local, ofilirea frunzelor în orele de amiază. În condițiile amintite potențialul productiv al lanurilor în sud-vestul țării este mai slab comparativ cu restul zonelor.

Ultimele zile ale lunii iulie au fost însorite și deosebit de călduroase în majoritatea zonelor agricole, favorizînd lucrările de recoltare și în regiunile unde grîul a ajuns la maturitate mai tîrziu. Precipitațiile moderate căzute în sud-vestul țării, în ultimele zile, au ameliorat umiditatea solului în stratul superficial.

În ultima lună de vară (august) ca și în prima jumătate a anotimpului de toamnă, vremea va fi în genere călduroasă, însorită și mai săracă în precipitații decît în perioadele anterioare.

O serie de perturbatii atmosferice, care vor traversa sporadic teritoriul țării noastre, vor fi însoțite de precipitații de scurtă durată, mai ales după amiaza. Cantitativ, ploile vor fi mai abundente în zonele montane și nordice ale țării.

În jumătatea de sud a țării și îndeosebi în zonele de șes sînt de așteptat perioade deficitare în care pierderile de apă din sol vor depăși aportul din precipitații.

Conținutul de umiditate al solului va scădea sensibil mai ales în Oltenia, vestul Munteniei, Dobrogea și Banat. În celelalte zone, deficitul de apă se va semnala în special în stratul superficial, solul avînd rezerve în profunzime din precipitațiile lunilor precedente.

În zonele agricole, temperaturile maxime din luna august vor oscila cel mai frecvent între 26°—34°, minimele nescăzînd de regulă sub 10°.

Culturile rămase în vegetație (inclusiv culturile duble) vor avea o evoluție apropiată de normal, menținîndu-și potențialul productiv ridicat, mai ales în Bărăgan, Moldova și cea mai mare parte a Transilvaniei și Dobrogei. În sud-vestul țării, îndeosebi pe solurile nealimentate frecvent, culturile vor fi afectate într-o anumită măsură de deficitul de umiditate din sol și aer.

În intervalul 5—11 august, vremea va fi în general frumoasă și călduroasă; cerul va fi variabil. În zonele din vestul țării, precum și în regiunile deluroase și de munte se vor semnala averse locale de ploaie, iar izolat sînt posibile căderi de grindină. Temperaturile minime vor fi cuprinse între 12° și 22°, iar maximele între 24° și 34°.

F. NICOLAE

Ing. O. BERBECEL

MINISTERUL AGRICULTURII, INDUSTRIEI
ALIMENTARE, SILVICULTURII ȘI APELOR

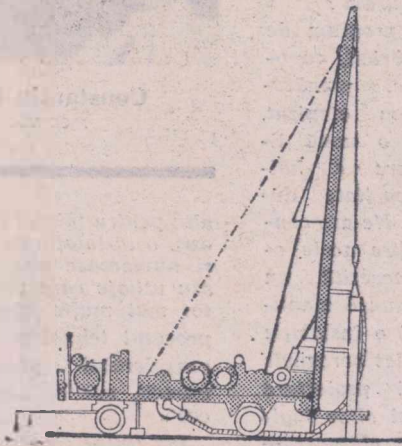
ÎNTPRINDEREA DE FORAJE BUCUREȘTI

Str. Bibliotecii nr. 4. Sectorul 4

Telefon 13 71 81 — 13 71 34 — 14 26 57

EXECUTĂ

- Foraje pentru :
 - alimentări cu apă
 - desecări
 - irigații
 - studii hidrogeologice
- Lucrări de pereți continui, subterani, fundații pe piloți
- Lucrări de construcții pentru alimentări cu apă :
 - înmagazinări
 - stații de pompare
 - rețele
- Lucrări de irigații
- Reparații de pompe submersibile
- Studii și proiecte pentru alimentări cu apă

SILVICULTURĂ

În județul Galați

REFACEREA ARBORETELOR SLAB PRODUCTIVE ȘI VALORIFICAREA TERENURILOR DEGRADATE

**• Mai mult sprijin din partea mecanizatorilor
• Experiența de la Moscú**

În actualul cincinal, silvicultorii sînt chemați să-și intensifice eforturile în direcția conservării, refacerii și dezvoltării patrimoniului forestier, avuție de preț a țării. Totodată, ținînd seama de prevederile importante cuprinse în Programul național privind extinderea îmbunătățirilor funciare și gospodărirea rațională a apelor, silvicultorii vor trebui să contribuie în măsură sporită la stăvillirea și combaterea eroziunii solului, a inundațiilor, în final la conservarea pămîntului țării, la apărarea centrelor populate, a tuturilor bunurilor materiale. Astfel de acțiuni, cu caracter complex, urmează să se desfășoare, cu amploare crescîndă și în județul Galați. Care sînt, în linii mari, principalele măsuri ce se înscriu pe agenda de lucru a specialiștilor silvici din această parte a țării?

— În primul rînd — ne-a informat ing. Petre Niunim, șeful serviciului tehnic al Inspectoratului silvic Galați — refacerea arboretelor slab productive, care ocupă în prezent circa 60% din suprafața fondului forestier. De fapt, acțiunea aceasta am pornit-o mai de mult în cadrul județului, urmînd ca în perioada următoare s-o intensificăm spre a putea duce la bun sfîrșit sarcinile asumate.

În momentul de față, o mare parte din păduri este îmbătrînită, cu putere de lăstărire redusă. Ne-am propus să le refacem, extinzînd speciile forestiere potrivite condițiilor staționale — salcîmul sau, acolo unde sînt condiții propice, stejarul brumăriu; în lunci vom merge pe cultivarea în mai mare măsură a sălciiilor și plopilor selecționați. În cadrul inspectoratului au fost întocmite în această privință studii, aplicînd formule de împăduriri pe baza cartărilor staționale. Intenționăm ca în actualul cincinal să ridicăm productivitatea pădurilor din județ, astfel ca masa lemnoasă realizată să crească la 6—10 m.c./an/ha la salcîm, 12—15 m.c./an/ha la salcie și plopi euramericani etc.

Experiența noastră ne-a demonstrat că obținerea unor arborete bine dezvoltate, cu însușiri superioare, capabile să

dea producții ridicate de masă lemnoasă, depinde de un întreg complex de măsuri.

— În reușita acțiunilor despre care vorbiți are o mare însemnătate, după cite știm, efectuarea corectă și la timp a lucrărilor de pregătire a terenului și a solului. Cum stau lucrurile, din acest punct de vedere, în județul dumneavoastră?

— Desigur că fără efectuarea corespunzătoare a defrișărilor, înlăturării cioatelor, arăturilor și celorlalte lucrări de pregătire a terenului nu putem vorbi despre realizarea unor plantații silvice capabile să dea producțiile despre care am amintit. În județ au fost organizate trei grupe de mecanizare, cu utilaje aparținînd S.M.A. Berești, Pechea și Berheci. De la început se cuvine făcută remarcă că noi, silvicultorii, dorim mai mult sprijin și mai multă inițiativă din partea mecanizatorilor în acțiunea de refacere și dezvoltare a patrimoniului forestier. Spun acestea, deoarece am prevăzut în plan să defrișăm anual în jur de 600 de hectare de terenuri pe care apoi să le plantăm cu specii forestiere valoroase, după metode avansate. Care este însă realitatea? Pînă acum n-am realizat decît circa 100 de ha. Ar trebui, după părerea mea, ca unitățile de mecanizare din județ să fie dotate în mai mare măsură cu utilaje adecvate unor astfel de lucrări silvice: din păcate, nu se acordă peste tot atenție echipării mașinilor cu tot setul necesar pregătirii terenului. La S.M.A. Pechea, de exemplu, există un tractor S-1 300, dar din păcate el nu are defrișător. Desigur că, în astfel de condiții, și randamentul mașinilor este departe de cel așteptat. În asemenea situații sîntem nevoiți să apelăm la muncă manuală, dar aceasta este greoaie, necesitînd o concentrare masivă de forțe și cheltuieli ridicate. Am dori, de asemenea, să efectuăm arături de calitate pe terenurile unde urmează să înființăm noi plantații silvice.

Să vorbim acum despre un alt obiectiv care stă în atenția silvicultorilor

gălățeni, și anume contribuția la conservarea solurilor, la punerea în valoare a terenurilor degradate, neproductive. Oricine a avut știlejul să străbată îndeosebi satele și comunele aflate în partea de nord-vest a județului și-a dat seama de relieful frămîntat al acestor locuri, unele suprafețe în pantă fiind puternic brăzdate de ogașe, ravene, șiroiri. Silvicultorii din județ n-au stat însă nepăsători în fața furiei oarbe a naturii; cu ani în urmă, în unele ocoale silvice, s-a pornit la împădurirea acestor terenuri neproductive, improprie pentru agricultură. A fost un început promițător care se cere acum continuat cu intensitate. Rezultatele bune obținute pe anumite suprafețe ameliorate plédează cît se poate de bine pentru extinderea unor astfel de acțiuni. Astfel, pe raza Ocolului silvic Galați — condus de ing. Constantin Negoiță, — în perimetrul experimental Moscú, pe care am avut prilejul să-l vizităm, au fost efectuate împăduriri combinate cu lucrări de artă, ceea ce a avut ca urmare oprirea fenomenelor de degradare a solului, toronții fiind stinși, iar ravenele astupate. Pe o suprafață de 272 de hectare, s-a urmărit, în primul rînd, introducerea speciilor forestiere celor mai potrivite pe terenurile degradate, comportîndu-se bine salcîmul, iar pe terenurile cu calcar — stejarul. Aici se poate vorbi nu numai despre oprirea fenomenelor de degradare a pămîntului, ci și de punerea în valoare a unor astfel de suprafețe prin culturi adecvate. Amintim că aici, la Moscú, în funcție de dezvoltarea plantațiilor, începînd din 1968 s-a trecut la operațiuni culturale; pînă anul trecut, prin valorificarea materialului lemnos, scos prin astfel de lucrări s-au realizat 432 000 lei; cu alte cuvinte, se constată că cheltuielile făcute în perimetrul experimental de la Moscú cu lucrările de conservare a solului pot fi amortizate, înainte de darea în exploatare a plantației înființate.

Astfel de amenajări cu caracter ameliorativ urmează să se extindă — după cite am fost informați — și în alte părți ale județului Galați, îndeosebi pe valea Chineșii. Ar fi de dorit ca organele județene să valorifice în mai mare măsură experiențele de genul celui de la Moscú și în alte unități. Colaborarea strînsă dintre agronomi, silvicultori, pedologi, hidroamelioratori și alte categorii de specialiști ar putea conduce la extinderea pe scară mult mai largă a celor mai bune metode și procedee de conservare și valorificare a terenurilor degradate. Este de datoria Direcției generale agricole județene ca, în cadrul programului elaborat sub îndrumarea Comitetului județean de partid, să vedeașcă mai multă inițiativă, mai mult spirit de răspundere în organizarea și îndrumarea multiplexelor acțiuni cerute de conservarea, păstrarea și buna folosire a patrimoniului funciar. Și, de ce n-am spune-o, silvicultorii pot și trebuie să aibă în această privință un cuvînt hotărîtor!

Ing. N. FLORIAN

CERCETĂRI PRIVIND FOLOSIREA ÎNGRĂȘĂMINTELOR

În ultima vreme, cerințele privind consumul de lemn este în continuă creștere, în contrast cu suprafața ocupată de păduri care are tendința de a se micșora simțitor. Se apreciază de specialiști că la sfîrșitul acestui deceniu, Europa va avea un deficit de lemn de 95 milioane m³ din care cauză organismele specializate ale F.A.O. insistă asupra necesității unei planificări de investiții pe termen lung în pădurile europene pentru mărirea randamentului lor.

Una din căile de sporire a productiei lemnoase este aprovizionarea suficientă a solului cu elemente minerale. Această nouă cale de intensificare în silvicultură, altă dată nepracticată, a dus la o mărire directă a fertilității solurilor forestiere prin intervenția activă și permanentă a omului, care a studiat în prealabil natura și lipsurile solului, restituindu-i elementele pe care le-a pierdut în decursul miilor de ani de la formarea lui.

În scopul ridicării potențialului productiv al stațiunilor și culturilor forestiere, la Institutul de cercetări, studii și proiectări silvice, s-au efectuat cercetări privind folosirea îngrășămintelor în mai multe etape. Prima etapă a început în anul 1950 și a abordat studiarea îndeosebi a efectului îngrășămintelor organice și a celor chimice asupra culturilor din pepinierele silvice. În etapa a doua (după anul 1960), cercetările s-au extins la o scară mai mare în pepiniere, începîndu-se studii asupra efectului îngrășămintelor chimice în plantații tinere de stejar, molid, salcie, plopi euramericani pe nisipuri etc. Totodată, s-au folosit, ca metodă de investigație, izotopi radioactivi pentru studiul nutriției minerale în plantații de douglas verde, salcîm și răchită. În prezent, cercetările s-au extins asupra studiului influenței îngrășămintelor chimice asupra creșterii masei lemnoase, în arborete preexploatabile de molid și a răchităriilor.

S-a dovedit că necesarul de îngrășămintă depinde, în primul rînd, de conținutul solului în elemente nutritive și cerințele speciilor, la care se mai adaugă, pentru determinarea cantităților necesare de administrat, condițiile fizico-chimice ale solurilor, cele de umiditate, periodicitatea administrării etc. Pentru stabilirea dozelor care să asigure un nivel ridicat de troficitate a solurilor și în scopul indicării limitei sub care este necesară aplicarea îngrășămintelor s-au făcut, în prealabil, analize de sol și analize foliare.

Din datele parțiale (cercetările fiind în curs de efectuare) reiese că îngrășămintele chimice au dat rezultate bune, asigurînd sporuri de creștere semnificative, îndeosebi în culturile de răchită și în arboretele de molid. Se remarcă, în primul rînd, efectul favorabil al azotului și al azotului împreună cu fosforul. În arboretele de molid, efectul îngrășămintelor se resimte îndeosebi pe solurile sărace în elemente nutritive.

În urma rezultatelor obținute, utilizarea îngrășămintelor a început să se generalizeze în pepinierele din toată țara. Pe baza planului de valorificare a rezultatelor cercetărilor s-au elaborat instrucțiuni de utilizare a îngrășămintelor la culturile de plopi euramericani, salcîm și răchită, care au fost difuzate unităților de producție de către Departamentul silviculturii.

F. CĂMBIR
I.C.S.P.S.

PRIETENI ANONIMI AI VÎNĂTORULUI

Din toate colțurile țării, numeroși vînători trimit anual în București, la atelierele A.G.V.P.S., păsări și animale vîinate, pentru naturalizare sau prelucrare.

În fotografiile alăturare, vă prezentăm doi dintre pricepuții meșteri ai acestui atelier: naturalizatoarea Antonina Ialamova, lucrînd cu mîgălă păsări ce vor împodobi camerele, muzeele școlare sau expozițiile cinegetice și Dorel Doina, controlînd calitatea pieilor argășite, care vor deveni atât de invidiatele haine, gulere, căciuli sau carpete — amintiri peste vreme ale plăcutelor ceasuri petrecute în tovărășia armei de vînătoare.

N. NICOLAESCU

ANUNȚ

C.A.P. AMARA
COMUNA BALTA ALBĂ
JUDEȚUL BUZĂU
CUMPARĂ:

— Incubatoare de suprafață încălzire cu bazin de apă (tip cremat) capacitate individuală 600—2 000 ouă.

INOVAȚIILE ȘI RAȚIONALIZĂRILE NU TREBUIE SĂ CONSTITUIE DOAR O „ANEXĂ” A PREOCUPĂRILOR COMITETELOR DE DIRECȚIE ȘI A SINDICATELOR DIN S.M.A.

Ocupându-se de problemele invențiilor, inovațiilor și raționalizărilor, revista noastră a consemnat în ultima vreme o preocupare mai intensă a sindicatelor și conducerilor întreprinderilor de ramură, pentru promovarea creației tehnice autohtone. Din discuțiile purtate cu ing. Alexe Bădăru de la Oficiul de stat pentru invenții și mărci, și din aprecierile tov. Tănase Dănu, membru al Biroului executiv al Comitetului uniunii sindicatelor din întreprinderile și instituțiile din agricultură, industria alimentară, silvicultură și gospodărirea apelor, la o sedință de lucru organizată nu de mult în această importantă problemă, a reieșit că în unitățile de ramură lucrează numeroși oameni inventivi și talentați, care se preocupă cu pasiune de punerea în valoare a multor posibilități interne, cu ajutorul inovațiilor și raționalizărilor.

Din păcate însă, nu peste tot locul se face simțit, la nivelul cerut, activitatea sindicală menită să-i sprijine pe acești creatori. Stăm de vorbă cu ing. Vladimir Tomuleț, din Centrala întreprinderilor pentru mecanizarea agriculturii care ne spune:

— Dacă în unele stațiuni pentru mecanizarea agriculturii — cum sînt cele din Tg. Mureș, Roman, Sibiu, Biled și altele — există o colaborare strînsă între comitetele de direcție și comitetele sindicatelor, evidența inovațiilor și raționalizărilor fiindu-se strict la zi, acordîndu-se toată atenția executării documentației și prototipurilor, introducerii în producție a utilajelor reușite și recompensării autorilor inovațiilor, în alte unități — cum sînt S.M.A. Greci, județul Dimbovița, Dîngeni, județul Suceava sau Drăgășani, județul Vâlcea — problemelor respective nu li se acordă atenția cuvenită.

Dar ce face Centrala întreprinderilor pentru mecanizarea agriculturii pentru a stimula activitatea respectivă? Se pare că, în comparație cu alte mari sectoare din M.A.I.A.S.A., aici se vădește o oarecare grijă pentru ca muncitorii, tehnicienii și inginerii să contribuie la rezolvarea multor probleme tehnice prin inovații și raționalizări, urmărindu-se totodată obținerea de economii cît mai mari.

Am notat că, în cele 40 de I.M.A. cu 772 de stațiuni pentru mecanizarea agriculturii, în prezent există peste 1 000 de inovatori. Centrala a organizat pentru 1971, ca și în anii trecuți, un concurs cu numeroase teme de inovații interesante; la conținutul de instruire a cadrelor tehnice și economice, de la Ștefănești, s-a inițiat o expoziție de inovații în legătură cu reparația utilajelor; în prezent se organizează o expoziție în județul Constanța despre extinderea lucrărilor mecanizate în sectorul zootehnic, unde vor fi prezentate și inovațiile și raționalizările cele mai valoroase izbutite în acest sector; în luna septembrie, va fi prezentată o expoziție în problema autoutilajelor pe întregul minister, unde vor fi prezentate și inovațiile reușite în stațiunile pentru mecanizarea agriculturii; de asemenea, în iarna viitoare este prevăzută o consfățuire a tuturor inovatorilor din rețeaua M.A.I.A.S.A. În sfîrșit, mai trebuie reținut că la toate schimburile de experiență în problemele de mecanizare, conducerile I.M.A. includ și problema inovațiilor.

Toate acestea sînt inițiative bune. Ele însă nu pot acoperi faptul că la ora actuală, chiar și în acest sector unde se acordă atenție problemei respective, se pot obține realizări cu mult mai mari, prin o mai atentă depistare a lucrătorilor talentați în direcția creației tehnice și o mai largă popularizare a inovațiilor și raționalizărilor.

În prezent, la Centrala întreprinderilor pentru mecanizarea agriculturii și la uniunea sindicatelor de ramură nu

se cunoaște numărul de inovații și raționalizări realizate în primele 7 luni ale anului.

Sînt multe asemenea creații tehnice (ca, de exemplu, instalația pentru transportul paielor și produselor pulverulente, realizată de ing. Vasile Marc, de la S.M.A. Miercurea Ciuc, județul Harghita, instalația pentru evacuarea deșeurilor avicole — de ing. Voicu Chioreanu de la S.M.A. Sighetul Marmației, județul Maramureș, sau plugul destinat tractoarelor de 40 C.P. pe roți, utilizat în vii, livezi și grădini de legume, realizat de un colectiv de specialiști, în frunte cu ing. St. C. Micu, de la S.M.A. Oravița care nu a fost extins pentru faptul că, în celelalte unități, nu sînt cunoscute. Abia acum, la începutul lunii august, se vor înainta situațiile semestriale ale stațiunilor de mecanizare a agriculturii care vor cuprinde și inovațiile realizate.

Se pune întrebarea: nu se pot găsi oare soluții informaționale, ca odată cu transmiterea volumului de lucrări executat de fiecare stațiune, să se precizeze și inovațiile și raționalizările acceptate și eventual puse în practică?

Cercetînd situația de pe teren, constatăm că, într-adevăr, inginerul Vla-

dimir Tomuleț are dreptate atunci cînd afirmă că sindicatele și comitetele de direcție acționează încă insuficient pentru sprijinirea mișcării de inovații și raționalizări în cadrul unităților. Nu o dată s-au primit întîmpinări la Centrala întreprinderilor pentru mecanizarea agriculturii, în care cite un inginer sau tehnician reclama faptul că, deși inovația realizată este folosită cu succes, recompensa respectivă... întîrzie. Se impune, așadar, ca fiecare comitet de sindicat să se ocupe cu grija cuvenită de problema inovațiilor. Organizarea „cercurilor inovatorului”, pe lîngă cabinetele tehnice, popularizarea temelor concursului de inovații, prezentarea la gazetele de perete, în foaia volantă și la stațiile de radioamplificare, a inovațiilor realizate și a autorilor lor, sînt sarcini urgente ce revin comitetelor sindicatelor.

Unitățile de producție, repetăm, dispun de oameni extrem de talentați și hotărîți să promoveze tehnica nouă. Ei însă trebuie continuați sprijiniți, cu toată încrederea.

În Expunerea tovarășului Nicolae Ceaușescu, privind îmbunătățirea activității în domeniul ideologico-educativ se arată, între altele: „...este cunoscut că atunci, cînd am pus sarcini în fața muncitorilor, tehnicienilor, inginerilor și a cercetătorilor, am rezolvat multe probleme complicate”.

Subliniind încă o dată că activitatea de inovații nu trebuie să constituie doar o „anexă” a preocupărilor comitetelor de direcție și a sindicatelor, sîntem încredințați că, în cel mai scurt timp, problema respectivă va constitui o preocupare de prim ordin în toate stațiunile pentru mecanizarea agriculturii, creația tehnică proprie putînd astfel să-și demonstreze deplina ei eficiență economică.

Ion DRINCU

BREVIAR JURIDIC

GESTIONARUL POATE PLECA ÎN CONCEDIU?

Am primit la redacție mai multe scrisori de la diferiți salariați cu atribuții de gestionari, care întreabă în ce condiții își pot efectua concediul de odihnă.

Articolul 11 din H.C.M. nr. 2 230/1969 privind gestionarea bunurilor materiale, precizează că dacă gestionarul lipsește de la lucru din orice cauză, iar operațiile legate de gestiune nu pot fi întrerupte, primirea, păstrarea și eliberarea de bunuri se vor face de către persoana delegată de gestionar, cu acordul conducătorului organizației socialiste.

În situația cînd gestionarul nu desemnează însă un delegat, sau conducerea organizației socialiste nu este de acord cu persoana desemnată, operațiile legate de gestiune vor fi făcute de către o comisie numită de conducătorul unității respective. La operațiile făcute de această comisie, poate asista însă și persoana desemnată de gestionar.

Precizăm că suplینirea gestionarului în condițiile arătate mai sus, se poate face pentru termenul stabilit de conducătorul unic al instituției respective, fără a depăși însă 60 zile. Așadar, legea garantează că un gestionar să poată pleca în concediu sau să poată lipsi de la serviciu, în caz de nevoie pentru alte motive personale.

Se pune întrebarea însă: cine răspunde de eventualele lipsuri din gestiune pe timpul absenței gestionarului. Cu alte cuvinte, răspunde înlocuitorul sau delegatul său?

Articolul 26 din legea nr. 22 1969, privind angajarea gestionarilor, constituirea de garanții și răspunderea în legătură cu gestionarea bunurilor organizațiilor socialiste prevede că „gestionarul răspunde integral și în cazul în care atribuțiile sale fiind exercitate, potrivit dispozițiilor legale, de un delegat sau de o comisie, se constată o pagubă, fără a se putea stabili că aceasta s-a produs în absența gestionarului”.

Atunci cînd se stabilește că paguba provine din culpa înlocuitorului, ea, de exemplu, în cazul lipsei unor bunuri materiale ce nu existau înainte în magazii — deci, în gestiune — și au fost primite chiar în perioada lipsei gestionarului titular, în mod normal răspunderea pentru prejudiciul constatat revine înlocuitorului gestionarului.

Dar pentru înlocuitor răspunderea este integrală, sau se limitează numai la salariul pe 3 luni ca la oricare salariat? Înlocuitorul gestionarului are răspunderea integrală, întrucît el a avut în gestiune toate bunurile respective. Aceasta, pentru că răspunderea materială integrală a gestionarului titular neflatonată, cu privire la reținerile anuale din salariu pentru pagubele ce nu se dovedesc a fi produse în timpul înlocuirii sale, nu este o răspundere pentru altul, ci o răspundere pentru fapta sa proprie.

Am dori, tot în legătură cu această problemă, a răspunderilor, să arătăm că, potrivit prevederilor art. 27 al 1 din legea nr. 22/1969, răspunderea materială integrală, nelimitată, sub raportul reținerilor anuale din salariu, pentru daunele aduse bunurilor materiale gestionate, revine nu numai gestionarului, ci și acelor angajați negestionari care au participat împreună cu el la producerea pagubei.

Dacă nu se poate determina măsura în care fiecare a contribuit la producerea pagubei, despăgubirea se repartizează între cei în cauză proporțional cu cîștigul mediu al fiecăruia pe ultimele 3 luni. În cazul pagubei constatate într-o gestiune în care manipularea bunurilor se face în colectiv de mai mulți angajați sau în schimburi succesive, fără predare de gestiune între schimburi, despăgubirea se repartizează și proporțional cu timpul lucrat de fiecare, de la ultima inventariere, în gestiunea în care s-a produs paguba.

Vasile BRAILOIU
consilier juridic șef

Centrala cărbunelui Petroșani Valea Jiului

CU SEDIUL ÎN PETROȘANI, STRADA 23 AUGUST NR. 2

ANGAJEAZĂ

*muncitori necalificați bărbați, pentru lucrări
miniere în subteran, de la vîrsta de 18—45 ani*

SE ASIGURĂ URMĂTOARELE CONDIȚII :

- I. **CÎȘTIGUL** — În perioada primelor 10 zile de instruire pentru subteran 56 lei pe 8 ore :
 - După 10 zile, în perioada a doua de instruire în subteran, 63 lei pe 8 ore :
 - După perioada de acomodare în subteran, se lucrează în acord la grupe cu un salariu de bază de 69 lei pe 8 ore, iar pe lună 1760 lei, plus sporul pentru depășirea normelor.
- II. **CALIFICAREA** — După 3 luni lucrate, muncitorii se pot califica, prin cursuri de calificare, pentru meseria de minier 3, cu un salariu de 76 lei pe 8 ore, iar pe lună 1935 lei, plus sporul pentru depășirea normelor.

NOTA: Există posibilitatea ridicării calificării, în continuare, în meseria de minier, ajungîndu-se la un salariu tarifar de 98 lei pe 8 ore, respectiv 2 500 lei lunar, plus sporul pentru depășirea normelor.

- III. **CAZAREA** — Pentru nefamiști se asigură în căminele muncitorești ale exploatărilor miniere contra cost (70—90 lei pe lună), iar pentru familiști, după 3 luni, în funcție de posibilități, se asigură apartamente cu gratuitate de chirie și încălzire și reducere de 50 la sută pentru curentul electric.
- IV. **MASA** — Se asigură la cantinele exploatărilor miniere, contra cost, la prețul de 13 lei pentru 3 mese pe zi.
- V. **ECHIPAMENTUL DE PROTECȚIE** — Se asigură gratuit, iar cel de uzură cu 50 la sută reducere.
- VI. **TRANSPORTUL** — Se face gratuit, de la locul de recrutare pînă la exploatarea minieră.

Cei interesați se vor prezenta la Oficiul Forțelor de Muncă din județ, unde vor primi repartizarea și de unde vor pleca în grupuri organizate.

